

Motion till riksdagen 2009/10:C470

av **Hans Wallmark m.fl. (m)**

Vigselrätten

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en översyn av vigselrätten.

Motivering

Under förra riksmötet ändrade och breddade riksdagen genom beslut äktenskapsbegreppet. Det hela kom till stånd genom följdmotionering på proposition 2008/09:80. För somliga var detta ett stort och viktigt beslut, för andra något man inte delar genom egen tro och tradition. I samband med den debatt som då fördes restes från flera håll tanken på en rent civilrättslig ordning inom äktenskapsområdet utan vigselrätt för några företrädare för landets kyrkor och samfund – eller i vart fall att frågan borde kunna utredas.

Ett tungt argument som framfördes i den dåvarande debatten var att förslaget om en utredning av vigselrätten borde avvisas just för att inte det ändrade äktenskapsbegreppet skulle ses som huvudanledningen. Frågan om äktenskap är ju något som engagerar och berör. Under lång tid har individer också brottats med problem, hat och illvilja på grund av sin sexuella läggning. Arbetet mot ett inkluderande samhällsklimat präglat av mångfald och respekt måste fortsätta.

Frågan om äktenskap är nu avgjord, i vart fall för riksdagens del.

Många har en inte helt felaktig uppfattning att äktenskapsrätten fortfarande är en för staten och kyrkan gemensam angelägenhet. Sedan reformationstiden har den normala formen för äktenskaps ingående varit vigsel. Den var påbudet redan under romersk-katolsk tid och detta blev minst lika tydligt efter reformationen. År 1734 upphörde den då obsoleta borgerliga formen att ingå äktenskap privat inför släkterna. Kyrklig vigsel blev den enda formen. Lagen om äktenskaps ingående och upplösning, som utgjort bärande inslag i äktenskapsbalken, antogs av riksdagen som civillag och av kyrkomötet som kyrko-

Fel! Okänt namn på

lag. Förhållandena är nu ändrade. I och med beslut fattade efter följdmotionering på proposition 2008/09:80 visar riksdagen att den ensam stiftar äktenskapslag. I och med att Svenska kyrkan och andra samfund av staten har getts rätt att ägna sig åt myndighetsutövning genom att förrätta juridiskt bindande vigslar, kvarstår dock en tydlig koppling mellan staten och dess lagstiftning å ena sidan och religionen å den andra sidan på ett sätt som innebär att den tudelning som inleddes år 2000 mellan Svenska kyrkan och staten är ofullständig och inkonsekvent genomförd. Med prästers rätt att vägra genomföra en vigsel som strider mot den egna uppfattningen urholkas likabehandlingsprincipen i den myndighetsutövning kyrkor och samfund utför.

Det finns därför anledning att pröva förutsättningarna för en klar åtskillnad mellan staten å ena sidan och de religiösa samfunden å den andra. Vigselrätten är ett av de områden där det idag föreligger en sammanblandning mellan det civila samhället och det offentliga Sverige. Konsekvenserna av en sådan avskaffad ordning bör först ses över innan beslut kan fattas.

Stockholm den 6 oktober 2009

Hans Wallmark (m)

Walburga Habsburg Douglas (m)

Rolf K Nilsson (m)

Göran Pettersson (m)

Lars-Arne Staxäng (m)

Marietta de Pourbaix-Lundin (m)

Bengt-Anders Johansson (m)